

Bi'j et verschienen van **Lamert en Lutske** (1987) van de haand van Johan Veenstra veurspelde ik dat boek een grote lezerskring. Drie jaor laeter was de eerste drok (1500 stoks) uutverkocht en verscheen d'r een twiede drok (1000 stoks). Johan Veenstra gong deur mit zien veurdrachten en reisde deur hiel Friesland. Lamert en Lutske wodden zo staorigan een begrip in Stellingwarf.

Johan Veenstra zal him in de toekomst ofwisselend doende hollen mit wark mit een humoristische inhoud en mit een meer serieuze inhoud. **De toren van De Lichtmis** (1988) is een goed veurbeeld van de aandere kaante van et schrieverschap van Johan Veenstra. En in 1990 verschienen ok herdrukken van zien mederne romans **Een vlinder van zulver** (1981) en **Naachs goelen de honnen** (1984).

In et radioseizoen 1989-1990 schreef Johan Veenstra een riegel humoristische columns veur Omroep Friesland. Hi'j brocht ze zels veur de microfoon en dat leverde him nog weer meer bekendhied op. In 1990-1991 zal hi'j wekeliks veur Omroep Friesland te beluustren wezen. Hi'j bewist dat hi'j et genre van de humoreske in de vingers het. En dan die veurdracht! Een betien inhollen, een betien dreuge, mar et is spraankelend, et is echt! Luustren naor een veurdracht van Johan Veenstra is poere genot. Zien veurdrachten bin slim beeldend en stark omreden ze een spiegel vormen van et meensdom. Mit een tikkeltien overdrieving. Zien taelgebruuk is zo geve as kriet.

En dat kuj' ok zeggen van de ni'je bundel verhaelen over Lamert, Lutske en Doerak. De beide kiender bin de deure uut, mar Lamert en Lutske kriegen toch gezinsuutbreiding: Doerak. Doerak is neffens Lutske krek as Lamert een anloper. Lamert en Lutske beleven weer malle aeventuren. Lutske wodt trappeerd in de kelder, Fabiola, de knien van Trien, belaant bi'j Lutske in de panne, Lamert bliest van veurnaeme komof te wezen, Lutske reist mit Dirkien en Wietske naor de keuninginne en al mit al dot blikken dat Dirkien, Trien, Wuben Annegien, Wietske en Lutske echte Stellingwarver vrouwluden blieden . . . .

Al mit al vuventwintig ni'je verhaelen, die kostelik verteld binnen. Dit boek zal ok zeker zien weg vienen naor een grote lezerskring.

Pieter Jonker.